

Raport

zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej z wizytacji przeprowadzonej w dniach 21 – 22 października 2011r. na kierunku „architektura krajobrazu” prowadzonym na Wydziale Architektury Sopotckiej Szkoły Wyższej na poziomie studiów pierwszego stopnia

Informacje wstępne.

1. Skład Zespołu Oceniającego.

- prof. dr hab. Franciszek Rudnicki - przewodniczący, członek PKA
- prof. dr hab. Krzysztof Młynarczyk – ekspert PKA
- dr hab. inż. arch. Irena Niedźwiecka-Filipiak – ekspert PKA
- mgr Agnieszka Socha-Woźniak - ekspert PKA ds. formalno – prawnych
- Dawid Świątkiewicz – ekspert PKA, przedstawiciel PSRP

2. Krótka informacja o procesie przygotowania do wizytacji i jej przebiegu.

Polska (wcześniej Państwowa) Komisja Akredytacyjna (PKA) ocenia jakość kształcenia na wizytowanym kierunku studiów po raz pierwszy. Zespół Oceniający PKA zapoznał się z raportem samooceny opracowanym przez wizytowaną jednostkę. Na tej podstawie w dniu 20.10.2011r. zespół uzgodnił wykaz spraw wymagających wyjaśnień lub szczególnie wnikliwego sprawdzenia podczas wizytacji. Wizytacja została przeprowadzona w sposób określony Uchwałą Nr 1043/2004 Prezydium PKA z dnia 28 października 2004 r. (z późn. zm.) w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji. Uwzględniono zwłaszcza ocenę koncepcji i programu kształcenia oraz jego realizacji, warunków materialnych i kadrowych kształcenia, ocenę prac przejściowych i dyplomowych studentów, sondaże opinii studentów i nauczycieli akademickich, analizę innych udokumentowanych faktów dotyczących procesu kształcenia, informacje uzyskane podczas wizytacji. Zespół wizytujący spotkał się dwukrotnie z władzami Uczelni i Wydziału prowadzącego oceniany kierunek studiów, analizował dokumenty zgromadzone na potrzeby wizytacji, przeprowadził hospitacje niektórych zajęć dydaktycznych, wizytował obiekty i pomieszczenia dydaktyczne, odbył spotkania sondażowe ze studentami studiów stacjonarnych i niestacjonarnych oraz spotkanie z pracownikami realizującymi zajęcia na ocenianym kierunku. Władze Uczelni i Wydziału stworzyły dobre warunki do pracy Zespołu wizytującego.

Część I. Uczelnia i jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów oraz ich organy.

1. Ocena misji i strategii uczelni, pozycji uczelni w środowisku oraz jej roli i miejsca na rynku edukacyjnym.

Sopotcka Szkoła Wyższa z siedzibą w Sopocie (zwana dalej Uczelnią lub SSW) jest uczelnią niepubliczną założoną przez Rafin-Pol Spółka z o.o. pod nazwą Wyższa Szkoła Finansów

i Rachunkowości i działającą na podstawie decyzji Ministra Edukacji Narodowej nr DNS -1-0145-720/RO/99 z dnia 1 października 1999 roku oraz wpisu do rejestru szkół wyższych pod numerem 35 uzyskanego na mocy decyzji Nr DNS -1-0145-2/TT/2000 z dnia 05 stycznia 2000 r. Termin ważności pozwolenia na funkcjonowanie Uczelni ustalony został zgodnie z decyzją Nr MNiSW-DSW- WUN-6013-6454-3/KT/10 do dnia 30 września 2016 roku. W wyniku poszerzenia profilu działalności o kierunki studiów wykraczające poza obszar nauk ekonomicznych w 2007 roku nastąpiła zmiana nazwy uczelni z Wyższej Szkoły Finansów i Rachunkowości na Sopocką Szkołę Wyższą. Uczelnia działa w oparciu o Statut Uczelni zatwierdzony decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr DSW-3-01-411-195/08 dnia 24 czerwca 2008 r. oraz Regulamin studiów zatwierdzony decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 lipca 2010 r. Nadzór nad Uczelnią sprawuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Podstawową jednostką organizacyjną Uczelni jest Wydział, wydziałem kieruje i reprezentuje go na zewnątrz dziekan (§ 23 ust. 4 i § 28 ust. 1 Statutu Uczelni). W strukturze SSW są 3 wydziały (2 w Sopocie i 1 zamiejscowy w Chojnicach).

Sopocka Szkoła Wyższa, jako Uczelnia o profilu zawodowym, za swą zasadniczą misję przyjęła „...kształcenie wysoko wykwalifikowanych specjalistów na poziomie wyższym posiadających zarówno wiedzę ogólną jak i specjalistyczną, a także umiejętności praktyczne...”. W swej strategii przewiduje zmiany w organizacji studiów i ich programów umożliwiające pełniejsze dostosowanie absolwentów do rynku pracy. Przewidziano także inwestycje umożliwiające polepszenie jakości bazy dydaktycznej (zakup nowego budynku). Jako istotne przewiduje się współpracę z pracodawcami i absolwentami. Uczelnia posiada uprawnienie do prowadzenia kształcenia na 7 kierunkach studiów (**architektura krajobrazu**, architektura i urbanistyka, architektura wnętrz, ekonomia, europeistyka, finanse i rachunkowość, ochrona dóbr kultury). Na podstawie istniejących faktów można sądzić, że uczelnia wpisuje się w rynek edukacyjny i dość dobrze wypełnia swą misję.

2. *Ocena zgodności kompetencji organów uczelni oraz jednostki prowadzącej oceniany kierunek studiów, określonych przepisami wewnętrznymi uczelni i podejmowanych działań z obowiązującymi powszechnie przepisami prawa.*

Sopocka Szkoła Wyższa jest niepubliczną uczelnią zawodową, działającą na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - *Prawo o szkolnictwie wyższym* oraz statutu.

Zgodnie z § 5 ust. 1 i 2 Statutu Uczelni organami kolegialnymi są: senat i rada wydziału, a jednoosobowymi: rektor, kanclerz i dziekani. Stosownie do § 17 Statutu kadencja organów kolegialnych trwa 4 lata i rozpoczyna się w dniu 1 września roku wyborów i kończy z dniem 31 sierpnia.

Rektor uczelni, zgodnie z § 66 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 18 ust. 1 Statutu kieruje działalnością Uczelni i reprezentuje ją na zewnątrz. Art. 72 ust. 2 ustawy stanowi, iż rektorem uczelni niepublicznej powinna być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora zatrudniona w uczelni, jako w podstawowym miejscu pracy. W teźce osobowej Pani Rektor brak jest dokumentu określającego, czy została ona zatrudniona w Uczelni jako w podstawowym miejscu pracy, co uniemożliwia sprawdzenie czy został spełniony warunek określony w w/w artykule i stanowi naruszenie art. 119 ust. 1 w/w ustawy. Rektor wypełniła wynikający z art. 35 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym obowiązek przekazania Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego rocznego sprawozdania z działalności Uczelni wraz z informacją dotyczącą obsady kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów. Sprawozdanie Rektor z działalności Uczelni za rok akademicki 2010/ 2011 Senat Uczelni zatwierdził Uchwałą nr 1 z dnia 3 października 2011 r.

Aktualny skład Senatu Uczelni nie spełnia wymagań art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym* oraz § 6 ust. 1 pkt 6 Statutu Uczelni, natomiast analiza podjętych uchwał wskazuje, iż Senat Uczelni działa w zakresie swoich ustawowych kompetencji. Senat wywiązał się m.in. z obowiązku ustawowego w zakresie art. 169 ust. 2, ustalając warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach, podając uchwałę do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy - uchwałę rekrutacyjną na rok akademicki 2011/2012 Senat Uczelni podjął w dniu 17 marca 2010 r., a uchwałę rekrutacyjną na rok akademicki 2012/2013 w dniu 11 maja 2011 r. W uchwałach tych brak jest informacji o terminie przysługującym na odwołanie do Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej zgodnie z art. 169 ust. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną powołał Senat na posiedzeniu dnia 23 czerwca 2010 r., Wydziałową Komisję Rekrutacyjną Dziekan - zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2011 r. Dokumentacja dotycząca pracy Senatu prowadzona jest prawidłowo: Uczelnia posiada właściwie podpisane protokoły z obrad oraz stosowne załączniki m.in.: listy obecności oraz uchwały podpisane przez przewodniczącego.

Kanclerz stosownie do § 24 Statutu powołana została przez założyciela na czas nieokreślony oraz kieruje administracją i gospodarką uczelni m.in. podejmując decyzje w sprawach dotyczących mienia i gospodarki uczelni w zakresie zwykłego zarządu.

Dziekan Wydziału Architektury zatrudniona jest w SSW na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Z dokumentacji związanej z zatrudnieniem Pani Dziekan w Uczelni nie wynika, iż spełnione zostały wymagania art. 76 ust. 2 oraz art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Ponadto analiza dokumentacji związanej z pracą Dziekan wykazała naruszenie przepisów powyższej ustawy w zakresie w art. 130 ust. 5, bowiem nie określiła szczegółowego zakresu i wymiaru obowiązków nauczycieli akademickich.

Rada Wydziału wywiązuje się z obowiązków przewidzianych art. 68 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 16 ust. 1 pkt. 2 Statutu Uczelni. Należy zwiększyć częstotliwość odbywania posiedzeń tego organu, tak by zgodnie z wymogami Statutu posiedzenia zwyczajne odbywały się nie rzadziej niż dwukrotnie w semestrze. Dokumentacja dotycząca pracy Rady Wydziału prowadzona jest prawidłowo. Jednak skład Rady Wydziału nie spełnia wymagań art. 67 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 15 ust. 1 pkt 7 Statutu Uczelni.

„Regulamin pomocy materialnej dla studentów Sopotckiej Szkoły Wyższej” zawiera przepisy niezgodne z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym.

Pisemna umowa podpisywana między Uczelnią a studentem zawiera klauzule analogiczne do uznanych przez UOKiK za niedozwolone.

Opłaty za dokumenty wydawane w Uczelni są zgodne z § 20 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów.

3. Ocena struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych i dydaktycznych.

Podstawową jednostką organizacyjną Uczelni jest wydział. Uczelnia jest trójwydziałowa (Wydział Architektury, Wydział Ekonomiczno-Społeczny, Wydział Zamiejscowy w Chojnicach). W wydziałach formalnie powołane są katedry i zakłady, które w istocie pełnią rolę zespołów dydaktycznych związanych z poszczególnymi obszarami kształcenia. Są one pomocne w programowaniu i organizacji procesu kształcenia, ale nie mają charakteru jednostek naukowo – dydaktycznych. Na Wydziale Architektury, prowadzącym kształcenie na kierunku „architektura krajobrazu”, jest 5 takich zespołów dydaktycznych (Katedra Sztuk Pięknych, Katedra Projektowania Wnętrz i Wzornictwa, Zakład Nauk Przyrodniczych i Rolniczych, Zakład Nauk Technicznych, Zakład Projektowania Krajobrazu). Te zespoły grupują nauczycieli akademickich realizujących kształcenie w zakresie poszczególnych kompetencji, natomiast nie mają wyodrębnionej bazy materialnej.

4. Informacja o liczbie studentów

SSW kształci około 1536 studentów, w tym ponad 80% na studiach niestacjonarnych (tab. 1). Ogólna liczba studentów Wydziału Architektury stanowi 42 % ogółu studiujących w Uczelni.

Tabela 1. Liczba studentów SSW w Sopocie (stan na dzień 21.10.2011 r.)

Forma kształcenia	Liczba studentów		Liczba uczestników studiów doktoranckich	
	Uczelni	Wydziału	Uczelni	Wydziału
Studia stacjonarne	285	259	-	-
Studia niestacjonarne	1 251	387	-	-
Razem	1 536	646	-	-

5. *Informacje o prowadzonych przez jednostkę kierunkach studiów i dotychczasowych wynikach ocen/akredytacji, a także posiadanych uprawnieniach do nadawania stopni naukowych i prowadzonych studiach doktoranckich.*

Wydział Architektury prowadzi kształcenie na poziomie studiów I stopnia na kierunkach:

- „architektura krajobrazu” na podstawie decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr DSW-2-01-4003-499/07 z dnia 19 lipca 2007 r.
- „architektura wnętrz” na podstawie decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr DSW-3-02-4003-289/08 z dnia 17 czerwca 2008 r.
- „architektura i urbanistyka” na podstawie decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr MNiSW-DNS-WUN-6022-652-5/AM/09 z dnia 19 czerwca 2009 r.
- „ochrona dóbr kultury” na podstawie decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr MNiSW-DNS-WUN-6022-2542-1/PP/09 z dnia 15 maja 2009 r.

Żaden z w/w kierunków studiów nie był dotychczas oceniany przez PKA.

Kształcenie na kierunku „architektura krajobrazu” jest prowadzone od 2007 roku, w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, studia trwają siedem semestrów i kończą się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera architekta krajobrazu.

Wydział Architektury SSW nie posiada uprawnień do nadawania stopni naukowych i nie prowadzi studiów doktoranckich.

6. *Liczba studentów ocenianego kierunku studiów.*

Na ocenianym kierunku studiów „architektura krajobrazu” studiuje obecnie 371 studentów, w większości (około 65%) na studiach niestacjonarnych (tab. 2). Kierunek ten jest ważny dla uczelni ponieważ jego studenci stanowią 57 % ogółu studiujących na Wydziale i 24 % ogółu studiujących w Uczelni. Zauważalne jest stopniowe zmniejszanie się zainteresowania studiami na ocenianym kierunku studiów, niezależnie od formy studiów.

Tabela 2. Liczba studentów kierunku „architektura krajobrazu” w SSW w Sopocie (stan na dzień 21.10.2011r.)

Poziom studiów	Rok studiów	Liczba studentów studiów		Razem
		stacjonarnych	niestacjonarnych	
I stopnia	I	30	48	78
	II	17	54	71
	III	46	56	102
	IV	37	83	120
Razem	-	130	241	371

Wnioski:

- SSW w Sopocie jest niepubliczną szkołą wyższą, której zasadniczą misją jest kształcenie kadr dla gospodarki i życia społecznego. Uczelnia stara się wypełniać swą misję kształcąc około

1,5 tys. studentów na 7 kierunkach studiów, w większości na studiach niestacjonarnych.

- W Uczelni funkcjonują 3 wydziały, w tym Wydział Architektury prowadzący kształcenie na 4 kierunkach studiów, włącznie z ocenianym kierunkiem „architektura krajobrazu”. W strukturze wewnętrznej Wydziału są powołane katedry i zakłady mające cechy zespołów dydaktycznych.
- Kształcenie na kierunku „architektura krajobrazu” ma, w skali Uczelni, dość duże rozmiary (ponad 350 studentów) i jest prowadzone w większości (65%) w trybie niestacjonarnym.
- Funkcjonowanie uczelni jest na ogół zgodne z obowiązującymi normami prawnymi, ale występują też uchybienia wymagające zmian lub uzupełnień.

Część II. Koncepcja kształcenia i jej realizacja.

1. Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta.

1.1. Ocena zgodności określonej przez uczelnię sylwetki absolwenta z uregulowaniami zawartymi w standardzie oraz struktury kwalifikacji absolwenta z przyjętymi deskryptorami efektów kształcenia.

Nazwa kierunku „architektura krajobrazu” jest zgodna z wykazem kierunków zawartym w rozporządzeniu MNiSzW z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawie nazw kierunków studiów (Dz. U. Nr 121, poz. 838z późn. zm.) i jest umieszczona pod pozycją 6 załączonego do rozporządzenia wykazu.

Na ocenianym kierunku w SSW prowadzone są inżynierskie studia stacjonarne oraz niestacjonarne, oparte na standardzie z 2007 roku, bez wyodrębnionych specjalności. Studia stacjonarne i niestacjonarne I⁰ trwają 3,5 roku i kończą się pracą dyplomową oraz egzaminem dyplomowym, a absolwenci otrzymują tytuł zawodowy inżyniera architekta krajobrazu.

Deklarowana przez Uczelnię sylwetka absolwenta kierunku „architektura krajobrazu” studiów inżynierskich (I⁰) jest zgodna ze standardem kształcenia na tym kierunku i poziomie kształcenia. Zakłada ona wyposażenie absolwentów w profesjonalną wiedzę i umiejętności w zakresie inwentaryzacji obiektów architektury krajobrazu, oceny szaty roślinnej, analizy i oceny struktur zurbanizowanych, terenów wiejskich jak i obszarów otwartych pod kątem wartości środowiskowych, przestrzennych i kulturowych, ochrony i waloryzacji wskazanych przestrzeni, twórczego zagospodarowania przestrzeni – ogrodu przydomowego, osiedlowego placu zabaw, skweru, przestrzeni publicznych w mieście, działki siedliskowej itp. W sylwetce absolwenta wskazano również na pozostałe, podane w standardach, obszary wiedzy i umiejętności dotyczące udziału w pracach planistycznych i projektowych dotyczących krajobrazu zabytkowego a także otoczenia budowli inżynierskich.

W opisie struktury kwalifikacji absolwenta zabrakło jednak przygotowania do kierowania i nadzoru nad pracami realizacyjnymi i pielęgnacyjnymi w obiektach architektury krajobrazu

a także umiejętności współpracy z innymi specjalistami uczestniczącymi w procesie projektowania, urządzania i pielęgnowania obiektów architektury krajobrazu. Brak także uwzględnienia w opisie kwalifikacji absolwenta umiejętności posługiwania się językiem obcym, który w standardzie określono na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. W ogólnej ocenie zakładane kwalifikacje absolwenta odpowiadają tożsamości tego kierunku studiów.

Przewidziano udział pracodawców w kształtowaniu koncepcji kształcenia. Nie jest to udział bezpośredni, jednak wpływ na zakładane efekty kształcenia mają jednostki projektowe związane z Urzędem Miasta Sopot, jest to np. Biuro Planowania Przestrzennego.

1.2. Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów.

Rekrutacja na studia przeprowadzana jest przez komisję rekrutacyjną, której przewodniczy dziekan Wydziału. Rekrutacja odbywa się na podstawie Uchwały Senatu zatwierdzanej na każdy rok akademicki. W roku akademickim 2011/2012 obowiązuje Uchwała Senatu nr 1, z dnia 17 marca 2011 roku. W §8 tej uchwały zawarto zasady postępowania kwalifikacyjnego. Na kierunek „architektura krajobrazu” kandydat składa list motywacyjny uzasadniający wybór kierunku studiów i port folio z 2 kolorowymi kompozycjami i 2 rysunkami w dowolnym formacie. Drugim krokiem jest rozmowa kwalifikacyjna, podczas której kandydat może zaprezentować prace z zakresu fotografii, rzeźby, grafiki itp. Nie przeprowadza się egzaminu wstępnego z rysunku odręcznego, który ze względu na projektowy charakter studiów powinien być jednym z kryteriów przyjęcia na studia, ponieważ pozwala stwierdzić predyspozycje kandydatów na te studia i przyszłe powodzenie w obranym zawodzie. Przedstawianie gotowych prac jest niewystarczające do sprawdzenia umiejętności w tym zakresie. W uchwale dotyczącej zasad rekrutacji brak także zapisu o wpływie świadectw dojrzałości na postępowanie kwalifikacyjne. Przyjęto w niej natomiast, że w roku akademickim 2011/2012 odbędzie się rekrutacja na studia stacjonarne i niestacjonarne I^o, z limitem 200 osób na studia stacjonarne i 200 osób na studia niestacjonarne. Takie liczby są bardzo przesadzone (w istocie nie są limitami) uwzględniając kilkakrotnie mniejsze liczby kandydatów na studia na tym kierunku, a także możliwości bazy materialnej i kadrowej uczelni. W rzeczywistości, wobec małej liczby kandydatów, ich selekcja nie jest prowadzona. Przyjmowani są wszyscy chętni kandydaci, spełniający ogólne wymogi stawiane kandydatom na studia pierwszego stopnia.

1.3. Ocena realizacji programu studiów, z punktu widzenia zgodności realizowanego programu studiów z deklarowanymi celami kształcenia

Uczelnia przedstawiła plany i programy stacjonarnych i niestacjonarnych studiów pierwszego stopnia (inżynierskich). Są to plany studiów obowiązujące studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2010/2011 oraz 2 uchwały Rady Wydziału Architektury SSW

z dnia 14.06.2010 i 5.11.2010 roku w sprawie zmian w planie studiów, natomiast nie przedstawiono planów obowiązujących w latach poprzednich. Te plany studiów są dostosowane do wymagań standardu pod względem ogólnej liczby godzin dydaktycznych, doboru przedmiotów, ich wymiaru i treści programowych.

Program studiów stacjonarnych

Pod wieloma względami konstrukcja i realizacja programu studiów jest poprawna. Do pozytywnych elementów programu można zaliczyć m.in.:

- Dobrze zaplanowany blok przedmiotów (łącznie 210 godz.) związanych z rysunkiem malarstwem, rzeźbą i fotografią. Jest to mocna strona kierunku. Uwzględniono w tym przedmiot *Rysunek architektoniczny* w znacznym wymiarze godzinowym (60 godz.).
- Prawidłowo opracowane treści przedmiotów projektowych, ujętych w duży blok *Projektowanie zintegrowane*, (z wyjątkiem przedmiotu *Projektowanie zintegrowane – ekologia krajobrazu*). Blok ten jest realizowany sekwencyjnie w trakcie siedmiu semestrów studiów.
- Stosunkowo wcześnie (w V semestrze) umiejscowiony przedmiot *Proseminarium* przygotowujący studenta do realizacji pracy dyplomowej.
- Oferta przedmiotów do wyboru jest odpowiednia, jednak nie przeprowadza się wyboru w praktyce. Przedmioty są odgórnie narzucone.

Program ma jednak też mankamenty:

- Nieuzasadnione jest zaliczenie przedmiotu *Projektowanie zintegrowane – ekologia krajobrazu* do bloku „projektowego”. Treści wykładów i ćwiczeń tego przedmiotu, zawarte w sylabusie, wskazują wyłącznie na obszar wiedzy z zakresu *ekologii krajobrazu* i tylko w tym kontekście wypełniają wymogi zawarte w standardzie, natomiast nie mają charakteru projektowego.
- Brak w programie studiów, w grupie treści kierunkowych zawartych w standardzie, zagadnień obejmujących charakterystykę, zdolności adaptacyjne, oraz właściwości wskaźnikowe zbiorowisk roślinnych. Nie uwzględniono również metod badań i klasyfikacji szaty roślinnej. Ogólnie ten zakres tematyczny można określić jako „elementy fitosocjologii”.
- Występują nieliczne przypadki niewłaściwej sekwencji niektórych treści kształcenia, np. przedmiot *Szata roślinna – rośliny zielne* jest realizowany dopiero w szóstym semestrze, podczas gdy *Projektowanie zintegrowane – ogród* jest przewidziane w semestrze trzecim.
- W przedmiocie ‘urządzenie i pielęgnacja krajobrazu’ nadmiernie eksponowane jest projektowanie takich obiektów, a w zbyt małym stopniu technologia i organizacja prac budowlanych.
- W lakonicznym opisie treści przedmiotu ‘architektura urządzeń ogrodowych i rekreacyjnych’ brak jest tego co dotyczy urządzeń rekreacyjnych.

- W treściach przedmiotu ‘organizacja procesu inwestycyjnego’ jest dużo treści dotyczących materiałoznawstwa a brak dotyczących organizacji.
- W programie rozbudowane są treści dotyczące urbanistyki a brak elementów ruralistyki.
- Brak zajęć z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, a przedmiot *Ergonomia* nie wyczerpuje w pełni zagadnień BHP.
- W planie studiów nie wyodrębniono ćwiczeń terenowych, choć z informacji i dokumentacji wynika, że takie są prowadzone.
- Oferta przedmiotów do wyboru jest odpowiednia, jednak w istocie studenci nie mają możliwości wyboru, przedmioty są odgórnie narzucane.
- Brak koordynacji pomiędzy niektórymi przedmiotami. Treści w niektórych przedmiotach się powtarzają np. jest przedmiot „Zakładanie i pielęgnacja trawników” a te treści znajdują się także w przedmiocie „Urządzanie i pielęgnowanie krajobrazu”.
- Nieco zbyt mały jest udział zajęć ćwiczeniowych (projektowych, terenowych lub audytoryjnych) zarówno na studiach stacjonarnych (52%) i niestacjonarnych (53%), wg standardu powinno być co najmniej 55%.

Program studiów niestacjonarnych

Program studiów niestacjonarnych jest pod względem treściowym niemal identyczny jak studiów stacjonarnych. Ma więc te same zalety i wady. Różnice dotyczą ogólnej wymiaru zajęć dydaktycznych realizowanych w uczelni (1658 godz.) i w konsekwencji wymiaru zajęć poszczególnych przedmiotów.

Pomimo powyższych uwag i zastrzeżeń w ogólnej ocenie należy stwierdzić, że z formalnego i merytorycznego punktu widzenia plany i programy studiów zostały na ogół skonstruowane poprawnie. Zachowana jest tożsamość kierunku studiów, a osiągnięcie deklarowanych celów kształcenia oraz uzyskanie większości elementów zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta jest możliwe.

Stosownie do postanowień zawartych w §2 p. 4a rozporządzenia MNiSzW z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie rodzajów tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów i wzorów dyplomów oraz świadectw wydawanych przez uczelnie (Dz. U. Nr 11, poz. 61) realizowany program studiów uprawnia do nadawania tytułu zawodowego inżyniera architekta krajobrazu, ponieważ przedmioty o treściach technicznych, rolniczych i leśnych stanowią więcej niż 50% ogólnego wymiaru zajęć, z dużym w tym udziałem treści kierunkowych.

1.4. *Analiza obciążeń studentów – ocena systemu ECTS.*

Obciążenie studentów zajęciami w poszczególnych semestrach studiów stacjonarnych jest zróżnicowane. Największa liczba godzin przypada w semestrach I i II (odpowiednio powyżej 400

godz.), w semestrach III – VI jest rozłożona w miarę równomiernie (od 315 do 345), natomiast w semestrze VII wynosi 225. Zbliżone proporcje w liczbach godzin występują na studiach niestacjonarnych – odpowiednio od 321 w semestrze I do 142 w semestrze VII. W ogólnej ocenie taki układ obciążeń godzinowych należy uznać za prawidłowy. Słusznie w ostatnim semestrze przewidziano mniejsze obciążenie godzinowe, wszak jest to końcowy okres przygotowywania pracy dyplomowej. Z analizy treści przedmiotowych poszczególnych przedmiotów oraz wymagań stawianych studentom w zakresie koniecznego nakładu pracy wynika, iż system ECTS został opracowany właściwie. Przyjęto, że liczba punktów ECTS w danym roku akademickim wynosi 60, a w całym cyklu kształcenia 210. Punkty ECTS podano w planach i sylabusach uzależniając ich wysokość od stopnia trudności przedmiotu. Jednak znaczenie ECTS w ocenie studentów ma zapewne znikome znaczenie, skoro wiedza studentów odnośnie tego systemu i potrzeby wyceny przedmiotów za pomocą punktów kredytowych jest niewielka. Wynika to zapewne z braku wymiany studenckiej pomiędzy uczelniami.

1.5. Ocena systemu opieki dydaktycznej

Studenci studiów stacjonarnych pozytywnie oceniają system opieki dydaktycznej. Uznali dostępność dziekana, nauczycieli akademickich oraz zasady i terminarz prowadzonych konsultacji jako wystarczające. Studenci mają dostęp do niezbędnych informacji, obejmujących program i plan studiów, treści przedmiotowe a także materiały dydaktyczne, poprzez platformę internetową ILIAS. O zasadach zaliczeń przedmiotów oraz wymaganych źródłach pomocniczych są informowani na pierwszych zajęciach. Studenci studiów niestacjonarnych sygnalizowali natomiast zbyt małe możliwości konsultacji z nauczycielami prowadzącymi prace dyplomowe.

Studenci podkreślali dużą liczbę zadań projektowych a także ich interesującą tematykę, zakres merytoryczny. Potwierdzili ponadto możliwość wyboru tematów prac dyplomowych a także promotorów, podając przy tym, że o kolejności przystępowania do wyboru decyduje średnia ocen.

2. Analiza i ocena efektów kształcenia.

2.1. Ocena systemu weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów.

Zasady oceny osiągnięć studentów oraz system zaliczeń i egzaminów zawiera Regulamin studiów. Przy ocenie zadań etapowych, zaliczeń końcowych oraz egzaminów stosuje się 6-stopniową skalę ocen – od oceny niedostatecznej (2) do bardzo dobrej (5) z ocenami półówkowymi (3,5; 4,5). Oprócz oceny końcowej każdemu przedmiotowi jest przypisana stosowna liczba punktów ECTS. Sprawdzanie postępów studentów w trakcie przedmiotów „projektowych” odbywa się na zasadzie oceny wykonanych prac etapowych. Są to głównie zadania studialne i projektowe wykonywane manualnie, a na starszych latach studiów z wykorzystaniem technik komputerowych. Zadania te są wykonywane indywidualnie a czasem w małych, 2-3 osobowych

zespołach. Dokonano przeglądu wybranych losowo 11 tego typu prac etapowych. Wszystkie prace powstały w toku zajęć realizowanych w ramach przedmiotu *Projektowanie zintegrowane* – w poszczególnych semestrach studiów. Wśród ocenianych prac 5 zrealizowanych zadań dotyczyło koncepcji zagospodarowania obiektu architektury krajobrazu (ogród przy domu, otoczenie budynku, niewielki park miejski). Kolejne 2 prace obejmowały analizy przestrzeni krajobrazowej w skali miasta, w zakresie jej waloryzacji (krzywa wrażeń) a także analiz percepcyjnych. 4 prace realizowane w trakcie 2 semestru studiów dotyczyły inspiracji wizji przekształceń obszarów miejskich. Większość prac była realizowana zespołowo – w grupach 2-3 osobowych, co jest prawidłowe z punktu widzenia założeń metodycznych na etapie ćwiczeń projektowych. Ogólnie, poza drobnymi niedociągnięciami (brak tytułu, niewielkie błędy w oznaczeniach) można wszystkie prace ćwiczeniowe ocenić pozytywnie, zarówno pod względem merytorycznym jak i metodycznym. Prace te były realizowane pod kierunkiem architektów i architektów krajobrazu. Dokonana ocena upoważnia do stwierdzenia, iż są one na ogół wykonywane poprawnie, a zauważone niedociągnięcia mają charakter drobnych błędów edytorskich. Praktykuje się także prezentacje dokonań studentów przed całą grupą, co jest odpowiednim podejściem ze względu na specyfikę zawodu architekta krajobrazu.

2.2. *Analiza skali i ocena przyczyn odsiewu.*

W roku akademickim 2009/2010, kiedy kształcono studentów stacjonarnych jedynie na pierwszym i drugim roku studiów, natomiast niestacjonarnych w ramach trzech lat studiów skreślono z list 11,2 % studentów stacjonarnych i 25,9 % niestacjonarnych. Głównie były to skreślenia z powodu niepodjęcia studiów lub rezygnacji studentów. Dotyczyło to zwłaszcza pierwszego i drugiego roku studiów niestacjonarnych. W roku akademickim 2010/2011 skreślono z listy 45 studentów niestacjonarnych i brak skreśleń stacjonarnych. W większości (71% skreśleń) nie był to jednak odsiew lecz skreślenie z powodu rezygnacji studentów z kontynuacji studiów, przeniesienia na inną uczelnię albo niewniesienia opłat za studia. Odnotowano jednak 13 przypadków skreślenia studentów niestacjonarnych z tytułu niezaliczenia semestru. Zatem odsiew studentów jest stosowany, choć nie jest on duży.

2.3. *Ocena zasad dyplomowania*

Uregulowania dotyczące przygotowania pracy dyplomowej oraz zasad przeprowadzania egzaminu dyplomowego zawarto w rozdziałach 9 i 10 regulaminu studiów. Podano je również w raporcie samooceny określając, iż praca ta „może być pracą projektową, badawczą lub przeglądową”. Taki zapis nie jest w pełni zgodny z obowiązującym dotychczas standardem, który wskazuje, iż praca dyplomowa powinna obejmować „projekt inżynierski”. Przyjmuje się, iż absolwent studiów pierwszego stopnia powinien przygotować pracę dyplomową obejmującą koncepcję projektową oraz techniczny projekt obiektu architektury krajobrazu. Należy zaznaczyć,

że wybrane losowo prace dyplomowe w większości spełniały te warunki. Niewłaściwym jest powierzenie wykonania jednego, tego samego tematu dwóm lub trzem autorom. W takich przypadkach niemożliwa jest ocena wkładu pracy oraz przygotowania merytorycznego (projektowego) poszczególnych studentów, bez wyodrębnienia ich indywidualnego wkładu we wspólną pracę dyplomową. Niekiedy wynika to z faktu, że zakres pracy jest zbyt obszerny i kierujący się w stronę prac analitycznych, które są bardziej odpowiednie dla prac magisterskich.

Stosowane zasady powierzania opieki promotorskiej nad dyplomantami i powoływania recenzentów prac dyplomowych nie budzą zastrzeżeń. Właściwy jest także skład komisji przeprowadzających egzaminy dyplomowe.

Egzamin dyplomowy odbywa się dwuetapowo i jest formą egzaminu ustnego. Pierwsza część jest niejawną, gdzie student losuje trzy pytania, z których może odrzucić jedno. Zestaw pytań znany jest wcześniej. Jest to 40 pytań problemowych z całego zakresu studiów. Zdarzają się oceny niedostateczne z tej części egzaminu, które poprawiane są w następnym wyznaczonym terminie. Druga część – jawna odbywa się przy prezentacji pracy dyplomowej. Student prezentuje projekt i odpowiada na pytanie zadane przez recenzenta, dotyczące problematyki pracy dyplomowej. Jak wynika z dokumentacji, pytania recenzenta często dotyczyły bardzo wąskich zagadnień, a także były jednakowo formułowane przypadku dwóch lub trzech autorów pracy.

Odnosząc się wykazu zagadnień egzaminacyjnych należy stwierdzić, iż na ogół wynikają one z treści przedmiotów kierunkowych. Są to pytania w zdecydowanej większości problemowe, umożliwiające wykazanie się zdobytą wiedzą i logicznym myśleniem osoby egzaminowanej. Znajdują się tam jednak dwa pytania, które dotyczą treści przedmiotowych nieujętych w programie nauczania. Są to pytania nr 24 - „Geobotaniczny podział Polski oraz charakterystyka szaty roślinnej” oraz 25 - „Fitosocjologia i jej główne działy. Metodologia badań fitosocjologicznych”.

2.4. Ocena prac dyplomowych.

Dotychczas studia ukończyło zaledwie 18 absolwentów studiów niestacjonarnych kierunku studiów. Ocenie poddano wszystkie prace, tj. 10 (większość prac wykonywało 2 dyplomantów). Tematyka i zakres merytoryczny wszystkich prac dyplomowych są zgodne z kierunkiem studiów, a ich tematyka jest związana ściśle z regionem. Prace składają się z dwóch części – opracowania tekstowego obejmującego, w zależności od podjętego tematu, analizę uwarunkowań przestrzennych miejsca, rys historyczny, analizę stanu aktualnego, uwarunkowania prawne obiektu, opis koncepcji projektowej a także część graficzną w formie sześciu plansz o wymiarach 100 x 70 cm.

Oceniane prace dyplomowe prezentują dobry lub średni poziom pod względem opracowań analitycznych, studialnych oraz koncepcyjno-projektowych. Na ogół dobra jest edycja tekstu a także jakość graficzna plansz, choć niekiedy rysunki są niedopracowane pod względem technicznym. Powinno się więcej uwagi zwrócić na stronę techniczną rysunków. Występują też

niedociągnięcia w opisach metodycznych a także przedstawienia toku i organizacji prac terenowych i projektowych. W niektórych ocenianych pracach zabrakło końcowego, technicznego projektu zieleni. Nie chodzi tu o pełen projekt wykonawczy a jedynie techniczne odwzorowanie koncepcji projektowej z uwzględnieniem odpowiednich oznaczeń graficznych z odniesieniem do listy projektowanych gatunków i odmian („kultywarów”) drzew, krzewów i roślin zielnych. Występowały również błędy w sporządzonych planszach inwentaryzacyjnych, głównie w zakresie oznaczeń graficznych.

Zdecydowanie negatywnie należy odnieść się do stosowanej zasady powierzania tematów prac dyplomowych zespołom autorskim. Sześć spośród ocenianych 10 prac były przygotowane przez dwoje autorów, a jedna w zespole trzyosobowym. W przypadku takich prac, pomimo poprawności merytorycznej i niekiedy niezłej ich jakości, niemożliwe jest określenie rzeczywistego wkładu pracy poszczególnych autorów.

Stwierdzono zróżnicowaną jakość recenzji prac dyplomowych w ich częściach opisowych. Nader często zdarzają się oceny ogólnikowe, a wręcz zdawkowe. Oceny końcowe bywają zawyżane.

Pomimo różnych wskazanych wad można uznać, że prace dyplomowe spełniają w stopniu dostatecznym konieczne wymagania im stawiane.

3. Ocena organizacji i realizacji procesu dydaktycznego.

3.1. Ocena stosowanych metod dydaktycznych

Zajęcia dydaktyczne na kierunku „architektura krajobrazu” są realizowane w następujących formach: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia projektowe nazywane niewłaściwie laboratoryjnymi, seminaria (w tym proseminarium) i praktyki. Doboru metod dydaktycznych dokonują nauczyciele akademicy, stosownie do specyfiki danego przedmiotu. W poszczególnych grupach tematycznych na zajęciach wprowadzany jest coraz większy stopień trudności umożliwiający odpowiedni rozwój studentom i możliwość nabycia umiejętności. Brak jest planowych ćwiczeń terenowych, jednak studenci realizują ten rodzaj zadań podczas innych zajęć, na przykład projektowych lub trzydniowych plenerach malarsko-rzeźbiarskich. Stosowane formy i metody dydaktyczne są zgodne z ogólnie przyjętymi dla tego kierunku studiów. Jednak w realizacji programu wykłady stanowią na studiach stacjonarnych 48 % i 47 % na niestacjonarnych, co należy uznać za udział zbyt duży. Na ocenianym kierunku nie stosuje się nauczania na odległość. Jedynie wprowadzono interaktywne konsultacje poprzez platformę internetową ILIAS.

3.2. Ocena dostępności i jakości sylabusów.

Karty przedmiotów (sylabusy) są opracowane według ujednoliconego wzoru. Każda z nich dotyczy obu trybów studiów – stacjonarnego i niestacjonarnego, różna jest tylko liczba godzin

i punktów ECTS. Zawierają one nazwę kierunku studiów, status przedmiotu i jego nazwę, liczby godzin dla poszczególnych trybów studiów, kod przedmiotu, semestr i liczbę punktów ECTS, założenia i cele przedmiotu, stosowane metody dydaktyczne, treści programowe, formy i warunki zaliczenia, sprecyzowane umiejętności i kompetencje uzyskiwane po zaliczeniu przedmiotu oraz wykaz literatury. Pod względem formalnym, metodycznym i merytorycznym należy opracowane sylabusy ocenić na ogół pozytywnie, choć niekiedy treści kształcenia i efekty opisane są zbyt lakonicznie, brak też zróżnicowania treści realizowanych podczas zajęć w uczelni na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych oraz występują niekiedy powtórzenia tych samych treści w różnych przedmiotach. Studenci mają do nich łatwy dostęp do kart przedmiotów poprzez internetową platformę ILIAS.

3.3. *Ocena sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk.*

Procedura dotycząca praktyk zawarta jest w Księdze Jakości Kształcenia, a także w rozdziale 8 Regulaminu Studiów. Jest opracowany ramowy program praktyki. Praktyka zawodowa obejmuje 8 tygodni zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych. Podobnie również na obu formach kształcenia 4 tygodnie studenci zobowiązani są zaliczyć nie wcześniej niż po II roku studiów, a kolejne 4 nie wcześniej niż po III roku. Odbywa się ona w czasie wolnym od zajęć. Studenci przeważnie samodzielnie wybierają miejsca praktyk. Za organizację i przebieg praktyk odpowiada wyznaczony przez dziekana opiekun praktyk studenckich. Jak wynika z informacji uzyskanych w trakcie wizytacji, praktyki odbywają się przeważnie w firmach zajmujących się urządzaniem i pielęgnacją terenów zieleni a także w szkółkach roślin ozdobnych oraz w jednostkach administracyjnych. Wskazywano na trudności w organizacji praktyk w biurach projektowych. Praktyki studenckie są zawężone często do jednej tylko firmy np. w szkółki roślin ozdobnych, gdzie studenci zdobywają jedynie wiedzę i umiejętności w zakresie produkcji materiału roślinnego i wykonawstwa, nie poznają natomiast elementów związanych z praktyką projektowania czy procedurami urzędowymi. Mankamentem jest, że warunkiem zaliczenia praktyki jest jedynie złożenie przez studenta wypełnionego dzienniczka praktyki, bez sprawdzania nabytych umiejętności np. za pomocą rozmowy weryfikującej opisaną wiedzę.

Nieliczni studenci (kilka osób rocznie) odbywają praktyki w Holandii lub Irlandii. Jako praktykę zaliczany jest także udział studenta w obozie naukowym. Dopuszcza się także zaliczenie praktyki na podstawie udokumentowanej pracy zawodowej zgodnej z programem praktyki.

3.4. *Ocena organizacji studiów.*

Rok akademicki obejmuje 2 semestry, w których zajęcia dydaktyczne odbywają się przez 15 tygodni. Zajęcia prowadzone są przez 5 dni w tygodniu, w wymiarze około 27 godzin tygodniowo. Grupy studenckie realizujące ćwiczenia audytoryjne liczą od 25 do 30 osób, grupy projektowe 12 do 16 osób natomiast seminaria dyplomowe są prowadzone w grupach 8 – 12

osobowych. Tygodniowe rozkłady zajęć są na ogół korzystne dla studentów. Zajęcia danego przedmiotu i rodzaju są planowane zwykle jako dwugodzinne, co jest właściwe, ale nie przewidują przerw co z dydaktycznego punktu widzenia jest niewłaściwe.

Studia niestacjonarne odbywają się w formie dwudniowych zjazdów co dwa tygodnie w soboty i niedziele w godz. od 8 do 20. Występuje przeciążenie studentów w poszczególnych dniach. Pierwszy zjazd odbywa się we wrześniu a ostatni w lipcu.

Indywidualizacja procesu kształcenia potencjalnie istnieje, ale jest ograniczona do możliwości wyboru promotora i tematu pracy dyplomowej.

W ogólnej ocenie organizacja studiów jest poprawna, pomimo trudności jakie napotyka uczelnia opierająca kształcenie głównie na dojeżdżającej z innych ośrodków kadrze nauczycieli akademickich i kształcąca w większości na studiach niestacjonarnych. Dobra jest informacja i obsługa administracyjna studentów w dziekanacie.

3.5. Ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Hospitowano niektóre odbywające się w czasie wizytacji zajęcia dydaktyczne na studiach stacjonarnych i na niestacjonarnych. Zajęcia te odbywały się zgodnie z planem, punktualnie, zgodnie z harmonogramem przedmiotów. Stwierdzano na ogół poprawność metodyczną i merytoryczną tych zajęć. Podczas niektórych ćwiczeń prowadzący angażowali grupę do wspólnej pracy. Studenci mieli do dyspozycji także zestawy różnych eksponatów – np. próbek skał w trakcie ćwiczeń z fizjografii. W czasie ćwiczeń projektowych studenci pracowali indywidualnie lub w kilkusobowych grupach. Na wielu zajęciach nauczyciele wykorzystywali projektory połączone z laptopem, a na ćwiczeniach instruowali studentów do praktycznego wykonywania zadań. Jeden z wykładów miał charakter podawczo-konwersatoryjny, podczas którego prowadzący pracował w kontakcie z salą, angażując studentów do czynnego i praktycznego udziału w wykładzie. W ten sposób podawane nowe treści są lepiej przyswajane przez studentów. Na hospitowanych zajęciach seminaryjnych studenci prezentowali tekst pracy, czytając go. Nie jest to odpowiednia forma prezentacji do tego typu zajęć. Pod względem wysokiego poziomu metodycznego i merytorycznego należy wyróżnić ćwiczenia z przedmiotu *Projektowanie zintegrowane – ochrona krajobrazu*.

Pomieszczenia i ich wyposażenie zapewniały dobre warunki do prowadzenia wykładów i ćwiczeń. Również odpowiednio wyposażone i doświetlone było pomieszczenie do prowadzenia zajęć z rysunku, rzeźby i projektowania, zwane „Galerią”.

Wnioski:

- Przyjęta koncepcja i program kształcenia odpowiadają warunkom tożsamości kierunku.

- Z formalnego i merytorycznego punktu widzenia plany i programy studiów zostały skonstruowane na ogół poprawnie, choć wymagają wprowadzenia korekt i uzupełnień dotyczących zwłaszcza braku niektórych treści oraz koordynacji treści pomiędzy przedmiotami i sekwencji treści, a także proporcji wykładów do zajęć ćwiczeniowych. Dość dobrze opracowana jest większość kart przedmiotów, ale treści niektórych są zbyt lakoniczne.
- Realizacja programu studiów jest na ogół poprawna i ma tylko nieliczne mankamenty.
- Stosowane są standardowe i właściwe dla tego kierunku studiów metody dydaktyczne.
- Brak jest selekcji kandydatów na studia podczas rekrutacji, niewielki jest także odsiew studentów w trakcie studiów.
- Problematyka prac dyplomowych jest zgodna z kierunkiem studiów, ich poziom merytoryczny i formalny jest znacznie zróżnicowany, ale odpowiadają one koniecznym wymaganiom inżynierskiej pracy dyplomowej na tym kierunku. Wadą jest wykonywanie współautorskich prac dyplomowych przez 2-3 studentów bez wyszczególnienia ich indywidualnego wkładu.
- Poprawny przebieg, z niewielkimi tylko uwagami, mają egzaminy dyplomowe.
- Dobrze, zdaniem studentów, funkcjonuje system opieki dydaktycznej ze strony nauczycieli, ale poprawy wymagają konsultacje w zakresie wykonywanych prac dyplomowych na studiach niestacjonarnych.
- Program studiów i jego realizacja pozwalają osiągać większość zakładanych efektów kształcenia.

Część III. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.

1. Opis i ocena wewnętrznych procedur zapewnienia jakości kształcenia.

Wewnętrzny system jakości kształcenia w analizowanej Uczelni wprowadzany jest uchwałą Senatu z dnia 18.XI.2009 roku od semestru letniego roku akademickiego 2009/2010. Wszystkie procedury zawarto w Uczelnianej Księdze Jakości, m.in. pkt. 18 'ankietyzacja', pkt. 19 'hospitacje'. Opracowano je jednak dopiero 7.01.2011r.

W Uczelni przeprowadza się ankiety wśród studentów w celu określenia ich stosunku do jakości kształcenia kadry dydaktycznej kierunku oraz hospitacje zajęć. Z rozmów ze studentami wynika, że miały one wpływ na zamiany w procesie nauczania. Zespołowi oceniającemu PKA przedłożono 156 wypełnionych ankiet, które dostarczają dostatecznej wiedzy o opiniach studentów. Zakres hospitacji zajęć jest natomiast niewielki i są one przypuszczalnie tylko przeprowadzane doraźnie skoro przedłożono tylko 12 protokołów, wyłącznie z 2011 roku, a więc tuż przed wizytacją kierunku przez zespół PKA. Przegląd protokołów wskazuje, że z reguły wyrażane opinie są spójne względem hospitowanych.

Działa komisja programowa kierunku „architektura krajobrazu”, która odpowiada za programowanie studiów oraz zgodność planów studiów i programów nauczania z obowiązującymi dotychczas standardami. Plany są zmieniane i dostosowywane do standardów

i potrzeb nauczania. Świadczą o tym dwie uchwały Rady Wydziału Architektury wprowadzające takie zmiany (uchwała nr 1 z dnia 14.06.2010 r. i uchwała nr 1 z dnia 5.11.2010 r.).

Sposób oceniania studentów zawarto w rozdziale 6 i 7 Regulaminu Studiów. W § 22 ujęto system ocen od 2,0 do 5,0 z przybliżonym procentowym wymaganiem wiedzy. Określono również zasady zaliczenia kolejnego semestru (§ 20). Opiera się on na punktach ECTS. Sumę punktów z niezaliczonych przedmiotów określono jako dług. Jeśli skumulowany rozmiar długu nie przekracza 13 punktów ECTS student może być zarejestrowany na kolejny semestr.

Uczelnia stosuje coroczną ocenę nauczycieli akademickich, w ramach której przeprowadzane są ankiety wśród studentów (oceny) oraz hospitacje zajęć.

Studenci uzyskują wsparcie ze strony nauczycieli akademickich, głównie w formie konsultacji indywidualnych i grupowych oraz opieki nad działalnością Koła Naukowego Architektów Krajobrazu „Greenspace”.

Do wymiany informacji na Uczelni służy platforma internetowa ILIAS. Każdy student i pracownik ma swoje hasło umożliwiające wejście na stronę ze szczegółowymi informacjami. Znajdują się tam plany studiów, sylabusy, wykaz konsultacji i inne informacje związane z dydaktyką. Wszystkie informacje dotyczące stosowanych procedur i toku studiów znajdują się w dziekanacie lub na stronie internetowej Uczelni. Jednak *Regulamin studiów* oraz *statut Uczelni* nie są dostępne na stronie internetowej uczelni. Tak więc osoby nie będące studentami, w tym kandydaci, nie mają dostępu do tych dokumentów. Można je znaleźć w systemie informatycznym dostępnym po rejestracji dla studentów.

Udział przedstawicieli studentów w procesie zapewniania jakości jest niewielki, ale ich zdaniem wystarczający. Nie uczestniczą oni w pracach komisji ds. jakości kształcenia lub w komisji programowej. Nie są informowani o wynikach procesu ankietyzacji, co uniemożliwia ocenę rzetelności i skuteczności procesu ankietyzacji. Znają natomiast wyniki najlepiej ocenianych nauczycieli, którzy zostają nagradzani przez Władze Uczelni.

2. Opinie studentów i nauczycieli akademickich na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w uczelni

Studenci potwierdzają fakt prowadzenia regularnych sondaży, badających ich opinie na temat realizacji zajęć dydaktycznych. Z rozmów ze studentami wynika, że ich opinie wyrażane w tych ankietach miały wpływ na zmiany w procesie nauczania. Nauczyciele akademicy są zdania, iż wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia funkcjonuje prawidłowo.

3. Informacja na temat działalności Biura Karier, monitorowania losów absolwentów i ocena podejmowanych w uczelni działań w tym zakresie.

Biuro Karier Sopotkiej Szkoły Wyższej gromadzi oferty pracy, praktyk i staży. Prowadzi doradztwo dla osób poszukujących pracy. W latach ubiegłych prowadzone były szkolenia dotyczące rozwoju kompetencji miękkich, które nie cieszyły się one jednak zainteresowaniem wśród studentów. Monitorowanie i badanie losów absolwentów stanowi wyzwanie dla pracowników i jak sami potwierdzają nie przynoszą wymiernych efektów przez małe zainteresowanie i zaangażowanie absolwentów. Nieliczne osoby korzystały z usług Biura. Spowodowane jest to brakiem zainteresowani i nieznanością oferty Biura Karier.

Wnioski:

W Sopotkiej Szkole Wyższej od niedawna istnieje wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia ujęty w Uczelnianej Księdze Jakości. Prowadzone są działania projakościowe kształcenia, które tworzą stopniowo wdrażany system. Na podstawie opinii studentów, nauczycieli akademickich, a także w świetle dokumentacji, należy uznać, że system ten funkcjonuje dość dobrze, choć powinien on być uzupełniany i rozwijany.

Część IV. Nauczyciele akademicy.

1. Ocena rozwoju kadry i prowadzonej w jednostce polityki kadrowej.

W Wydziale Architektury SSW zatrudnionych jest 21 nauczycieli akademickich na podstawie umowy o pracę (tab. 3). W tym składzie osobowym udział profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych jest znaczny i wynosi 43%. Większość jednak (58 %) nauczycieli akademickich, zwłaszcza z grupy profesorskiej (88%), jest zatrudniona w Uczelni jako dodatkowym miejscem pracy.

Brak działalności naukowej w Uczelni nie stwarza warunków do rozwoju własnej kadry, a pojedyncze przypadki awansów naukowych pracowników miały miejsce poza SSW (tab. 4).

Dotychczasowa polityka kadrowa Uczelni opiera się głównie na pozyskiwaniu nauczycieli z uczelni akademickich, głównie z Gdańska i Olsztyna oraz zatrudnianiu ich stosownie do potrzeb dydaktycznych.

Tabela 3. Liczba nauczycieli akademickich na Wydziale Architektury SSW (stan na 21.10.2011 r.)

Tytuł lub stopień naukowy albo tytuł zawodowy	Razem	Liczba nauczycieli akademickich, dla których uczelnia stanowi			
		Podstawowe miejsce pracy*		Dodatkowe miejsce pracy*	
		Mianowanie	Umowa o pracę	Umowa o pracę	
				W pełnym wymiarze czasu pracy	W niepełnym wymiarze czasu pracy
Profesor	3(2)	-	-	3(2)	-
Doktor habilitowany	6(1)	-	1(0)	5(1)	-
Doktor	8(4)	-	4(1)	4(3)	-

Pozostali	4(0)	-	4(0)	-	-
Razem	21(7)	-	9(1)	12(6)	-

* w nawiasie podano liczbę nauczycieli akademickich zaliczonych przez Zespól do minimum kadrowego

Tabela 4. Liczba stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez nauczycieli akademickich Wydziału nauczających na ocenianym kierunku, w ostatnich pięciu latach

Rok	Doktoraty	Habilitacje	Tytuły profesora
2007	-	-	-
2008	-	-	-
2009	-	1	-
2010	-	-	-
2011	-	-	1
Razem	-	1	1

2. Ocena minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów

Do minimum kadrowego kierunku studiów Uczelnia zgłosiła 9 nauczycieli akademickich, w tym 2 profesorów tytularnych, 1 doktora habilitowanego oraz 6 doktorów. Stosownie do § 20. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5.10.2011r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445) stanowiącego, że „minimum kadrowe dla kierunków studiów prowadzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia w jednostkach organizacyjnych uczelni stanowi do dnia 30 września 2012 r. minimum kadrowe określone zgodnie z dotychczasowymi przepisami” w ocenie minimum kadrowego zastosowano wymagania prawne zawarte w rozporządzeniu MNiSzW z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144 poz. 1048, z późn zm.).

Odpowiednio do tych wymagań stwierdzono, że:

- Do minimum kadrowego kierunku studiów uczelnia zgłosiła 9 nauczycieli akademickich, w tym 2 profesorów tytularnych, 1 doktora habilitowanego oraz 6 doktorów.
- Dla trzech ze wskazanych do minimum kadrowego nauczycieli akademickich Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy, a dla pozostałych jest dodatkowym miejscem pracy.
- Wszystkie zgłoszone osoby spełniły warunek określony w § 8 ust. 1 i 3 przytoczonego powyżej rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lipca 2006 r.
- Wszystkie zgłoszone osoby spełniają warunek określony w art. 9 pkt. 4 ustawy - *Prawo o szkolnictwie wyższym*, tzn. stanowią minimum kadrowe nie więcej niż dwukrotnie i złożyły

oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie ich do minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów.

Uwzględniając kryteria formalne i merytoryczne Zespół Oceniający PKA zaliczył do minimum kadrowego kierunku 7 osób, w tym 4 osoby w grupie posiadających dorobek w zakresie kierunku studiów (1 profesor i 3 doktorów), oraz 3 osoby w grupie posiadających dorobek z dziedzin i dyscyplin związanych z kierunkiem studiów (1 profesor, 1 doktor habilitowany, 1 doktor). Nie zaliczono do minimum kadrowego 2 doktorów nieposiadających dorobku naukowego zgodnego lub związanego z kierunkiem studiów. **Nie są więc spełnione ilościowe wymagania minimum kadrowego do prowadzenia ocenianego kierunku studiów na I^o kształcenia** (brak 1 profesora lub doktora habilitowanego oraz 2 doktorów posiadających dorobek z zakresu kierunku studiów). Zauważalny jest także brak w składzie minimum kadrowego lidera kształcenia kierunkowego.

Należy zauważyć, że wśród nauczycieli realizujących kształcenie na ocenianym kierunku studiów są osoby o dużym dorobku naukowym i praktycznym w zakresie architektury krajobrazu ale nie są one członkami minimum kadrowego.

Uczelnia wskazuje także 51 innych osób realizujących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w większości na zasadzie umowy o dzieło. Są to przedstawiciele różnych dziedzin i dyscyplin naukowych, a wśród nich 5 architektów legitymujących się stopniami naukowymi, 2 osoby ze stopniami naukowymi w zakresie sztuk pięknych, 5 magistrów inżynierów architektów, 6 magistrów sztuki oraz 1 magister inżynier architekt krajobrazu. Zwykle są to nauczyciele akademicki prowadzący kształcenie także na pozostałych kierunkach Wydziału Architektury, tj. architektura wnętrz, architektura i urbanistyka oraz ochrona dóbr kultury.

3. *Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji pomiędzy liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów.*

Stosunek liczby studentów do liczby nauczycieli stanowiących uwzględnione minimum kadrowe kierunku wynosi 53:1. Spełnione są więc wymagania (nie więcej niż 80:1) w tym zakresie.

4. *Ocena obsady zajęć dydaktycznych.*

Zajęcia dydaktyczne na kierunku „architektura krajobrazu” są prowadzone na ogół przez nauczycieli akademickich posiadających odpowiednie kompetencje merytoryczne. Dotyczy to także osób spoza minimum kadrowego. W realizacji programu studiów sporadycznie uczestniczą przedstawiciele praktyki gospodarczej lub społecznej.

5. *Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym.*

W spotkaniu, trwającym ponad 1 godzinę, uczestniczyło 13 nauczycieli nauczających na kierunku studiów. Po krótkim wprowadzeniu i przedstawieniu przez członków zespołu

oceniającego PKA wstępnych opinii o niektórych aspektach kształcenia na ocenianym kierunku studiów prowadzono dyskusję. Podjęto w niej następujące wątki:

- Nauczyciele przekonywali zespół oceniający co dobrego poziomu kształcenia na ocenianym kierunku i sprzyjających temu okoliczności. Argumentowano to m.in. dobrą współpracą z otoczeniem, przychylnością władz lokalnych, realizacją zajęć terenowych, systemem konsultacji. Wskazano, że kierunek ten został stworzony jako odpowiedź na zapotrzebowanie regionu. W województwie Pomorskim nie ma drugiej uczelni prowadzącej ten kierunek studiów. Wskazywano, że Sopot jest doskonałym poligonem doświadczalnym, ponieważ ma sporo zieleni i specyfikę, która wraz z regionem może być przedmiotem badań i dydaktyki. Informowano też zespół oceniający o międzynarodowych warsztatach projektowych na Politechnice Gdańskiej, w których pracowały interdyscyplinarne zespoły z udziałem studentów architektury krajobrazu Sopotkiej Szkoły Wyższej.
- Nauczyciele akademicy zgodzili się z uwagą zespołu oceniającego dotyczącą braku dostatecznej koordynacji treściowej między przedmiotami.
- Zgodzono się z uwagą zespołu oceniającego, że powołane katedry są w istocie zespołami dydaktycznymi zajmującymi się głównie treściami kształcenia w obrębie grup przedmiotów a nie jednostkami naukowo – dydaktycznymi jak to sugeruje nazwa ‘katedra’.
- Twierdzono, że nowelizacja ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* nie wywoła znaczących zmian w kształceniu na ocenianym kierunku studiów ani nie wpłynie na jakość kształcenia. Argumentowano to faktem, że decydujące znaczenie ma kadra nauczycieli akademickich a ta kadra nie zmieni się w krótkim czasie.

6. Ocena prowadzonej dokumentacji osobowej nauczycieli akademickich.

Teczki osobowe zgłoszonych do minimum kadrowego nauczycieli akademickich prowadzone są zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji, w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 z późn. zm.). Akta w większości zawierają dokumenty zgromadzone w związku z ubieganiem się o zatrudnienie, dotyczące nawiązania stosunku pracy i przebiegu zatrudnienia. Wszyscy przedstawieni do minimum kadrowego nauczyciele akademicy posiadają aktualne orzeczenia lekarskie oraz aktualne zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Umowy o pracę zawiera z pracownikami Rektor. W umowach tych nie znajdują się jednak wszystkie wymagane prawem elementy, bowiem w dokumentach dotyczących nawiązania stosunku pracy brak jest informacji o zatrudnieniu w Uczelni jako w podstawowym (dodatkovym) miejscu

pracy. Stanowi to naruszenie art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.). W większości akt osobowych znajdują się dokumenty potwierdzające uzyskanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych, jednak w aktach 2 nauczycieli akademickich brakuje kopii dyplomów dotyczących stopni naukowych.

Podczas wizytacji Uczelnia przedstawiła oświadczenia o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów, jak również o zatrudnieniu w Uczelni jako w podstawowym/ dodatkowym miejscu pracy.

Wnioski:

- Nie są spełnione wymagania ilościowe dotyczące minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów. Brak jest 1 profesora lub doktora habilitowanego oraz 2 doktorów posiadających dorobek z zakresu kierunku studiów.
- Zajęcia dydaktyczne są prowadzone przez nauczycieli mających odpowiednie kompetencje merytoryczne. Spełniona jest proporcja liczby osób stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów (1:53).
- Akta osobowe nauczycieli akademickich są prowadzone na ogół prawidłowo, choć wymagają niektórych uzupełnień zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Część V. Działalność naukowa i współpraca międzynarodowa.

1. Ocena działalności naukowej.

Wydział Architektury SSW jest jednostką dydaktyczną i w ramach działalności statutowej nie jest zobligowany do prowadzenia badań naukowych. Działalność naukowa nie jest prowadzona, a Wydział nie podlega kategoryzacji naukowej. Wykazano jedynie współorganizację (wspólnie z Wydziałem Architektury Politechniki Gdańskiej) jednej konferencji naukowej. Kadra realizująca kształcenie na kierunku „architektura krajobrazu” wywodzi się w większości z uczelni akademickich, w których prowadzi badania i publikuje ich wyniki.

2. Ocena studenckiego ruchu naukowego, w tym działalności kół naukowych oraz udziału studentów w badaniach naukowych.

Studia inżynierskie I⁰ nie przygotowują studentów do działalności naukowej, lecz zawodowej. Pomimo to na Uczelni działa Koło Naukowe Architektów Krajobrazu „Greenspace”. Członkowie tego koła są aktywni głównie w zakresie działań o charakterze studialno – projektowym. Odnotowano szereg sukcesów koła w zakresie udziału w konkursach branżowych i organizacji warsztatów specjalistycznych. Jego członkowie uczestniczą w warsztatach międzyuczelnianych, także międzynarodowych. Uzyskali I nagrodę na targach branżowych w konkursie „Młodzi Projektanci Zieleni” w 2010 roku. Uczestniczą także w konkursie „Grajmy w zielone”, do którego

przygotowano 3 niezależne projekty. Opiekę nad kołem sprawuje architekt krajobrazu, nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni na stanowisku asystenta. Działalność koła jest wspierana finansowo przez władze uczelni w dostatecznym stopniu.

3. *Ocena współpracy międzynarodowej, w tym wymiany studentów i kadry naukowo-dydaktycznej.*

Prowadzona współpraca międzynarodowa obejmuje głównie działania o charakterze dydaktyczno – poznawczym. Studenci kierunku architektura krajobrazu uczestniczą w wyjazdowych praktykach organizowanych w efekcie umów zawartych z St. Stephen's Park w Dublinie (Irlandia) oraz z Ogrodem Botanicznym w Utrechcie (Holandia). Nawiązano również kontakty z innymi ośrodkami w ramach programu Erasmus. W 2009 roku uczelnia przystąpiła do ECLAS (*European Council of Landscape Architecture Schools*). Bierze również udział w sieci tematycznej Le:Notre, programowanej i koordynowanej przez Vienna University of Technology w Austrii.

Wnioski:

- Wydział Architektury SSW w Sopocie, prowadzący oceniany kierunek studiów, nie realizuje badań naukowych w swojej działalności statutowej.
- W SSW istnieje studencki ruch naukowy podejmujący głównie działania o charakterze dydaktyczno – poznawczym i są dowody aktywności Koła Naukowego Architektów Krajobrazu „Greenspace”.
- Współpraca międzynarodowa w zakresie dydaktyki dotyczącej kierunku „architektura krajobrazu” jest prowadzona, ale jest ona słabo rozwinięta.

Część VI. Baza dydaktyczna.

1. *Ocena bazy dydaktycznej.*

Sopocka Szkoła Wyższa posiada prawo własności do budynku o powierzchni 1000 m², położonego w Sopocie, przy ul. Kościuszki 47. Budynek ten stanowi główną siedzibę Uczelni, w której funkcjonują następujące pomieszczenia:

- pokoje zajmowane przez rektorat, dziekanat i biuro kanclerza,
- 2 sale wykładowe o powierzchni 100m² i 60 m²,
- 3 sale ćwiczeniowe (audytoryjne),
- 2 sale projektowe,
- 2 pracownie komputerowe – po 16 stanowisk każda,
- sala konferencyjna,

- niewielka biblioteka z czytelnią,
- pomieszczenia dla studentów (klub studencki, bufet, kawiarnia internetowa),
- pomieszczenia administracyjne (pokój wykładowców, kwestura, archiwum, pomieszczenia techniczne).

Sale wykładowe są wyposażone w multimedialne projektory i wizualizery a także sprzęt nagłaśniający. Uczelnia posiada ponadto niezbędną liczbę przenośnych projektorów oraz komputerów osobistych, używanych przez nauczycieli akademickich. Pracownie komputerowe są wyposażone w nowoczesny sprzęt komputerowy oraz niezbędne oprogramowanie właściwe do potrzeb kierunku „architektura krajobrazu” (AutoCad, CorelDraw, Photoshop).

Na podstawie przeprowadzonej lustracji należy stwierdzić, iż warunki lokalowe, a także wyposażenie poszczególnych sal i pracowni w opisywanym budynku na ogół odpowiadają potrzebom dydaktycznym ocenianego kierunku studiów, jednak liczba i ogólna powierzchnia pomieszczeń dydaktycznych stanowią ograniczenie dla rozmiarów kształcenia i planowania zajęć dydaktycznych. Dotyczy to zwłaszcza studiów niestacjonarnych, prowadzonych intensywnie w trybie sobotnio-niedzielnym oraz wobec kształcenia na kilku kierunkach studiów. Ponadto budynek nie jest w pełni przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Zajęcia dydaktyczne realizowane w ramach kierunku architektura krajobrazu odbywają się również w obiekcie Zespołu Szkół Ochrony Krajobrazu, w którym uczelnia wynajmuje sale wykładowe.

Niewątpliwie cennymi dla kierunku studiów są wynajmowane od niedawna pomieszczenia po Państwowej Galerii Sztuki, o łącznej powierzchni 500 m². Ten stosunkowo duży lokal został wyposażony w mobilne ściany działowe, umożliwiające dowolną aranżację przestrzeni. Pomieszczenia te przeznaczone na realizację zajęć z malarstwa, rysunku i rzeźby jak również wyznaczono powierzchnie wystawiennicze z myślą o studentach różnych kierunków. Jedynym mankamentem tej bardzo funkcjonalnej przestrzeni jest brak wydzielonej części, którą można by identyfikować z architekturą krajobrazu, przeznaczając inne powierzchnie studentom pozostałych kierunków (architektura, architektura wnętrz).

W 2011 roku uczelnia zakupiła obiekt przy ul. Rzemieślniczej w Sopocie, w którym są aktualnie prowadzone prace adaptacyjne. Planowana powierzchnia użytkowa tego budynku wyniesie 4000m². Powinno to znacząco poprawić stan bazy materialnej kształcenia.

Zasoby biblioteki uczelnianej obejmują łącznie 7106 woluminów książek i wydawnictw zwartych a także prenumerowanych i gromadzonych 62 tytułów czasopism. Część czasopism jest dostępna w wersjach elektronicznych. Oferowany jest również dostęp on-line z możliwością rezerwacji książek z wykorzystaniem strony internetowej uczelni i systemu Libra 2000. Wśród pozycji bibliograficznych, szczególnie przydatnych w realizacji programu z zakresu architektury

krajobrazu, stwierdzono brak niektórych wydawnictw książkowych (podręcznikowych) a także wiodącego czasopisma (kwartalnika) „ Architektura krajobrazu”.

Uczelnia nie posiada bazy sportowej – wynajmuje niezbędne obiekty na potrzeby realizacji zajęć z wychowania fizycznego.

2. *Opinia studentów dotycząca obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych, w tym ich wyposażenia*

Studenci pozytywnie oceniają bazę dydaktyczną Uczelni i z nadzieją oczekują otwarcia nowego obiektu. Podkreślają możliwość swobodnego korzystania z internetu i platformy uczelnianej ILIAS oraz jako cenną jako obiekt dydaktyczny wskazują tzw. „Galerię SSW”. Studenci stacjonarni uznali godziny otwarcia biblioteki uczelnianej za w pełni wystarczające wobec ich potrzeb oraz pozytywnie ocenili zasoby biblioteczne, które są uzupełniane w miarę ich potrzeb i zgłoszeń. Zgłaszano jednak zbyt małe możliwości dostępu do sieci internetowej.

Wnioski:

- SSW w Sopocie dysponuje wystarczającymi, w stosunku do aktualnej liczby studentów, warunkami lokalowo – wyposażeniowymi do kształcenia na kierunku „architektura krajobrazu”. Te warunki mogą ulec poprawie po oddaniu do użytku dość dużego obiektu aktualnie adaptowanego dla celów dydaktycznych.
- Biblioteka uczelni, posiada zbiory piśmiennictwa przedmiotowego dla ocenianego kierunku studiów, ale liczebnie są one dość skromne i wymagają uzupełnień.
- Studenci mają możliwość korzystania z technik informatycznych na terenie Uczelni, ale zbyt mała jest dostępność do sieci internetowej.
- Uczelnia dysponuje skromną bazą socjalną dla studentów (klub studencki i bufet) i nie dysponuje własną bazą sportowo - rekreacyjną.

Część VII. Sprawy studenckie.

1. *Ocena spraw studenckich, w tym działalności samorządu i organizacji studenckich oraz współpracy z władzami uczelni.*

W Uczelni funkcjonuje samorząd studencki. Uczelnia zapewnia warunki wypełniania ustawowych obowiązków samorządu studenckiego. Zgodnie z art. 202. ust. 4 ustawy senat Uczelni stwierdził zgodność regulaminu samorządu studenckiego z ustawą i statutem. Samorząd wyraził pisemną opinię o wszystkich planach i programach studiów, zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy, ale w zakresie dydaktyki i zapewniania jakości kształcenia jest on mało aktywny, a główne jego działania skupia na działalności kulturalnej studentów.

Studenci posiadają reprezentację w Senacie Uczelni na poziomie 14 %. Wśród 14 członków senatu zasiada 2 studentów, co nie spełnia warunku z art. 61 ust. 3 ustawy. Studenci nie uczestniczą w pracach komisji rektorskich i senackich. Spełniony jest wymóg z art. 213 ust. 5 o liczbie przedstawicieli studentów w składzie komisji dyscyplinarnej ds. studentów. Spełniony wymóg dotyczący przedstawicieli studentów w komisji dyscyplinarnej ds. nauczycieli akademickich, zgodnie z art. 142 ust. 3 ustawy. Studenci mają swoich reprezentantów w Radzie Wydziału, ale tylko w ilości 14% jej składu.

Przedstawiciele samorządu studenckiego współdziałają, ze względu na sytuację lokalową na Uczelni, w pełni wyposażone pomieszczenie z Działem Rekrutacji. Studenci wyrazili jednak zadowolenie i uznali te warunki za wystarczające. Samorząd może również, w miarę potrzeb, korzystać z pomieszczeń Wydziału. Według relacji członków WRS współpraca z władzami dziekańskimi układa się dobrze. Cykliczne spotkania i wymiana zdań pozwala na ustalenie wspólnej linii porozumienia w spornych sprawach. Władze Uczelni przeznaczają co roku środki materialne na działalność samorządu, które są w ich opinii wystarczające.

2. Ocena systemu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom wizytowanej jednostki.

Regulamin pomocy materialnej jest dostępny dla studentów zarówno w gablotach przy dziekanacie jak i poprzez system elektroniczny. Studenci podkreślili jasność zasad przyznawania poszczególnych świadczeń. Zgodnie z art. 177 ust. 1 komisje stypendialne zostały powołane na wniosek samorządu studenckiego. Studenci stanowią wymaganą większość składu Wydziałowych Komisji Stypendialnych oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej, zgodnie z art. 177 ust. 3 ustawy. W skład każdej z komisji wchodzi trzy osoby – dwóch studentów i jeden pracownik.

Nie przestrzegany jest wymóg art. 109. ust. 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego dotyczący doręczania decyzji o przyznaniu pomocy materialnej w formie pisemnej. Zostały przedstawione jedynie decyzje bez potwierdzenia odbioru.

Przedstawione dokumenty dotyczące podziału środków na pomoc materialną pozwalają na pozytywną ocenę sytuacji w roku akademickim 2010/2011, gdzie według art. 174 ust. 4 ustawy środki przeznaczone na świadczenia o charakterze socjalnym mają stanowić większość. Według nowelizacji ustawy art. 174 ust. 4 mówi o podziale środków w proporcji 40% na stypendia rektora dla najlepszych studentów i 60 % stypendia socjalne. Zostało przedstawione ogólne zarządzenie Rektora mówiące o podziale środków.

3. Opinie studentów prezentowane w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

Zespół oceniający PKA odbył spotkania ze studentami studiów stacjonarnych oraz studiów niestacjonarnych kierunku „architektura krajobrazu”. Te spotkania prowadzą do następujących konkluzji:

- Większość studentów kierunku pochodzi z woj. pomorskiego, a nieliczni z województw ościennych.
- Znikoma część studentów kończyła wcześniej technika architektury krajobrazu, a zdecydowana większość licea ogólnokształcące.
- Studenci akceptują program studiów i warunki studiowania.
- Nie są im znane zasady funkcjonowania systemu ECTS i przydziału punktów ECTS.
- Nie wiedzą o możliwości podjęcia indywidualnego programu studiów czy indywidualnego toku studiów.
- Są zapoznawani z zasadami dyplomowania, głównie w przedmiocie „Proseminarium”.
- Na ogół pozytywnie oceniali lektoraty języka obcego. Lektoraty te nie kończą się egzaminem, co studenci uważają za właściwe i nie widzą potrzeby potwierdzenia znajomości języka na odpowiednim poziomie.
- Studenci we współpracy z prowadzącymi zajęcia ustalają harmonogram zajęć i sesji egzaminacyjnych. Program zajęć, zasady zaliczania oraz literatura niezbędna do opanowania w celu zaliczenia danego przedmiotu podawane są na początku semestru. Ustalane zasady są przestrzegane.
- Studenci wyrazili pozytywną opinię o bezpośrednich kontaktach z Władzami Uczelni i Wydziału oraz z nauczycielami akademickimi. Dobrze ocenili funkcjonowanie dziekanatu wraz z godzinami jego pracy dostosowanymi dla wszystkich form studiów.
- Studenci wskazywali kilku bardzo dobrych nauczycieli, którzy potrafią zainteresować prowadzonymi zajęciami.
- O PKA słyszeli, ale nie wiedzieli jakie są cele takiej wizytacji, zostali zatem krótko poinformowani o głównych obszarach działania Komisji.

Wnioski:

- W Uczelni funkcjonuje samorząd studencki, a władze Uczelni stwarzają warunki do jego działalności.
- Poprawnie funkcjonuje system pomocy materialnej dla studentów z dotacji MNiSzW.
- Uczelnia nie dysponuje bazą noclegową, a zapewnia dostateczną bazę gastronomiczną dla studentów.
- Studenci wyrażają zadowolenie z wybranego kierunku studiów, akceptują program i warunki

studiowania i zgłaszają w tym względzie tylko nieliczne postulaty.

Część VIII. Dokumentacja toku studiów.

Dokumentacja toku studiów, w tym album studentów, księga dyplomów,teczki osobowe studentów i absolwentów, karty okresowych osiągnięć studenta, rejestry wydawanych indeksów i legitymacji, protokoły egzaminów dyplomowych, wydawane dyplomy i ich suplementy, jest prowadzona na ogół poprawnie. Występują tylko nieliczne uchybienia wymagające uzupełnień i dostosowań dokumentacji do obowiązujących przepisów prawa.

Wniosek: Dokumentacja toku studiów jest prowadzona na ogół poprawnie, ale wymaga niewielkich uzupełnień.

Część IX. Podsumowanie.

1. Ocena spełnienia standardów jakości kształcenia.

Sopocka Szkoła Wyższa nie spełnia obecnie wszystkich koniecznych warunków do kształcenia na studiach pierwszego stopnia kierunku „architektura krajobrazu”, choć większość spełnia w stopniu znaczącym, co obrazuje tabela 5. W szczególności nie są spełnione wymagania dotyczące minimum kadrowego, występują dość liczne odstępstwa od obowiązującego stanu prawnego, dość słabo rozwinięta jest współpraca międzynarodowa, wzbogacenia wymagają działania na rzecz jakości kształcenia, korekt wymagają niektóre elementy programu studiów. Pomimo tych słabości jakość kształcenia na ocenianym kierunku należy uznać za zadowalającą, pozwalającą osiągać większość zakładanych efektów kształcenia i zachować tożsamość kierunku studiów.

Tabela 5. Syntetyczna ocena jakości kształcenia na kierunku „architektura krajobrazu”

Część raportu	Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
Cz. II	Struktura kwalifikacji absolwenta			X		
Cz. II	Plany studiów i programy nauczania			X		
Cz. IV	Kadra naukowo-dydaktyczna				X	
Cz. II	Efekty kształcenia			X		
Cz. V	Badania naukowe					
Cz. III	Wewnętrzny system zapewnienia jakości				X	
Cz. VI	Baza dydaktyczna			X		

Cz. I, VII	Sprawy studenckie			X		
Cz. I, IV, VIII	Kultura prawna uczelni i jednostki				X	
Cz. I, II, III	Kontakty z otoczeniem			X		
Cz. II, V	Poziom umiędzynarodowienia				X	

2. *Ocena perspektyw utrzymania i rozwoju kształcenia na ocenianym kierunku w wizytowanej jednostce.*

Sopocka Szkoła Wyższa ma szansę kontynuacji kształcenia na studiach pierwszego stopnia kierunku „architektura krajobrazu”. Po uzupełnieniu składu minimum kadrowego, podjęciu niektórych innych działań wskazanych lub sygnalizowanych w niniejszym raporcie i wzbogaceniu bazy materialnej w adaptowanym obecnie budynku uczelnia może osiągnąć dobry poziom kształcenia na kierunku „architektura krajobrazu”. Już obecnie posiada ona w tym zakresie potencjał, który warto rozwijać. Zagrożeniem jednak dla tego kierunku studiów może być malejąca liczba studentów, zwłaszcza stacjonarnych, i stąd mogą się pojawić trudności w finansowaniu dobrego kształcenia.

3. *Odpowiedź uczelni na raport zespołu oceniającego PKA*

W odpowiedzi Uczelnia nie kwestionuje opinii i ocen zawartych w raporcie i dziękuje za zgłoszone uwagi. Treść odpowiedzi wskazuje, że deklarowane działania naprawcze zmierzają w pożądanym kierunku, w tym zamiar uzupełnienia składu minimum kadrowego, podjęcie prac dotyczących usunięcia wad programu studiów i dyplomowania, usunięcie mankamentów o charakterze organizacyjno – prawnym. Większość tych deklaracji uczelni jest formułowana w czasie przyszłym, a zmiany mają być wprowadzone od roku akademickiego 2012/2013. Dlatego potrzebne jest sprawdzenie stopnia realizacji deklarowanych zamierzeń.

Przewodniczący Zespołu Oceniającego

Prof. dr hab. Franciszek Rudnicki